

UZASADNIENIE

M. R. działając poprzez obrońcę wniósł o wydanie wyroku łącznego w sprawach w których został skazany wyrokami:

1. **Sądu Rejonowego w Ś. z dnia 29 marca 2001 r., sygn. akt II K 57/01** za przestępstwo z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk popełnione w dniu 2 maja 2000 roku na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na 3 lata i oddaniem pod dozór kuratora sądowego, której wykonanie zarządził postanowieniem Sądu Rejonowego w Ś. z dnia 9 stycznia 2001 roku sygn. akt II Ko 553/03 i którą odbywał od 20 stycznia 2001 roku do 29 marca 2001 roku i od 12 lutego 2005 roku do 14 grudnia 2005 roku, kiedy to został warunkowo przedterminowo zwolniony,
2. **Sądu Okręgowego w T. z dnia 13 października 2003r., sygn. akt II K 134/03** za przestępstwo z art. 310 § 1 i § 3 kk, art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk popełnione w dniu 10 kwietnia 2002 r. na karę 1 (jednego) roku i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na 5 lat i oddaniem pod dozór kuratora sądowego oraz zobowiązaniem do naprawienia szkody poprzez zapłatę 2000 złotych na rzecz pokrzywdzonej, wykonanie kary pozbawienia wolności zarządził postanowieniem Sądu Rejonowego w Ś. z dnia 9 czerwca 2008 roku sygn. akt II K 142/08 i którą odbywał od 18 sierpnia 2003 roku do 13 października 2003 roku i od 4 listopada 2018 roku,
3. **Sądu Rejonowego w P. IV Wydział Grodzki z dnia 29 czerwca 2004 r. sygn. akt IV K 2471/03** za przestępstwo z art. 278 § 1 kk i art. 276 kk w zw. z art. 11 § 2 kk popełnione w nocy z 9/10 kwietnia 2002 r. na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia oraz 40 stawek dziennych grzywny po 20 złotych, wykonanie kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na 5 lat i oddano skazanego pod dozór kuratora sądowego oraz zobowiązaniem do powstrzymania się od nadużywania alkoholu i zobowiązaniem do naprawienia szkody poprzez zapłatę 800 złotych na rzecz pokrzywdzonego w terminie 3 miesięcy od uprawomocnienia się wyroku, wykonanie kary pozbawienia wolności zarządził postanowieniem Sądu Rejonowego w G. z dnia 17 grudnia 2004 roku sygn. akt II Ko 2787/04 i którą to karę odbywał od 16 kwietnia 2005 roku do 29 czerwca 2004 roku, od 14 grudnia 2005 roku do 1 kwietnia 2007 roku,
4. **Sądu Rejonowego w O. z dnia 25 maja 2005 r., sygn. akt VII K 654/05** za przestępstwo z art. 286 § 1 kk popełnione w dniu 4 kwietnia 2003 r. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,
5. **Sądu Rejonowego w Ś. z dnia 7 września 2005 r., sygn. akt II K 159/05** za przestępstwo z art. 278 § 3 kk popełnione w dniu 5 maja 2000 r. na karę 50 stawek dziennych grzywny po 20 złotych,

przy czym w miejsce jednostkowych kar pozbawienia wolności orzeczonych w sprawach IV K 2471/03 Sądu Rejonowego w P. Wydział IV Grodzki i VII K 654/05 Sądu Rejonowego w O. orzeczono wyrokiem łącznym Sadu Rejonowego w O. sygnatura akt VII K 926/06 z 30 listopada 2006 roku karę łączną 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał od 16 kwietnia 2005 roku do 29 czerwca 2004 roku, od 14 grudnia 2005 roku do 19 września 2006 roku i od 19 lipca 2007 roku do 27 lipca 2007 roku, z której odbycia skazany został warunkowo przedterminowo zwolniony postanowieniem Sądu Okręgowego w Z. z dnia 19 września 2007 r.,

(dowody: akta spraw SO w T. II K 134/03, SR w Ś. II K 159/05, S w O. VII K 654/05, SR w P. IV K 2741/03 k.103v,

odpisy wyroków i postanowień, pisma k.42-64,87-97,98-99,103v,

informacja o karalności k.35-36,103v.

Skazany M. R. urodził się (...) w S.. Jest w związku z K. B. (1), mają troje dzieci w wieku 19, 16 i 10 lat. K. B. (1) choruje, pozostaje pod stałą kontrolą poradni onkologicznej i posiada niemiecką legitymację inwalidzką. M. R. przed osadzeniem w zakładzie karnym do odbycia kary pracował zarobkowo na terenie Niemiec. Z miejsca poprzedniego

zamieszkania M. R. (Ś. ul. (...)) w którym wynajmował pokój przez około rok, skazany wyprowadził się z konkubiną i dzieckiem nie płacąc czynszu. Dzielnicowy nie prowadził żadnych czynności związanych z jego osobą.

Zachowanie skazanego w warunkach izolacji więziennej w Zakładzie Karnym N. określić należy jako pozytywne, jest dobrze przystosowany do warunków izolacji i prezentuje niski stopień demoralizacji. Karę pozbawienia wolności odbywa w systemie programowego oddziaływania. Nie wykonał obowiązku naprawienia szkody nałożonego wyrokiem. W trakcie uprzednio odbywanej kary przeszedł terapię dla osób uzależnionych od alkoholu i utrzymuje od tego czasu abstynencję. Dbą o porządek w rejonie zakwaterowania, higienę osobistą i o dyscyplinę na poprawnym poziomie. Do przełożonych odnosi się regulaminowo, żyje zgodnie ze współosadzonymi stosunki interpersonalne układa na zasadzie koleżeństwa. Nie podejmował samo agresji, nie stosowano wobec niego środków przymusu bezpośredniego. Był nagrodzony regulaminowo pięć razy, raz wyróżniony ulgą. Nie był karany dyscyplinarnie. Nie uczestniczy w systemie przepustkowym. Był zatrudniony do 14 03 2019r., nie było uwag do skazanego w miejscu zatrudnienia, obecnie oczekuje na zatrudnienie. Nie jest zainteresowany podjęciem nauki, nie uczestniczył w żadnym programie resocjalizacyjnym. Kontakt zewnątrz utrzymuje z K. B. (1) i dziećmi w formie widzeń i rozmów telefonicznych oraz korespondencji. M. R. nie uczestniczy w podkulturze więziennej, wobec popełnionych przestępstw deklaruje krytyczną postawę. W czasie wolnym uczestniczy chętnie w zajęciach KO i sportowych, czyta książki, słucha muzyki i ogląda telewizję.

dowód: opinia o skazanym z Zakładu Karnego w N. k.81-82,103v,

wywiad środowiskowy k.78-79,103v.

Skazany M. R. od 4 listopada 2018 r. odbywa karę pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Okręgowego w T. w sprawie II K 134/03, której koniec odbywania przypada na 6 maja 2020 r.

(dowody: akta spraw SO w T. II K 134/03, SR w Ś. II K 159/05, S w O. VII K 654/05, SR w P. IV K 2741/03 k.103v,

odpisy wyroków i postanowień, pisma k.42-64,87-97,98-99,103v,

informacja o karalności k.35-36,103v.

Wydane wobec M. R. wyroki w sprawach II K 57/01, II K 159/05 Sądu Rejonowego w Ś., II K 134/03 Sadu Okręgowego w T., IV K 2471/03 Sądu Rejonowego w P. i VII K 654/05 Sądu Rejonowego w O. wydane zostały przed 30 czerwca 2015 roku za czyny popełnione przed 30 06 2015r. W myśl art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z dnia 20 marca 2015 r.) przepisów rozdziału IX kk w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy. Dlatego sąd zastosował stan prawny obowiązujący do 30 czerwca 2015 roku.

Zgodnie z treścią art. 85 kk sąd orzeka karę łączną jeżeli sprawca popełni dwa lub więcej przestępstw zanim zapadł pierwszy wyrok chociażby nieprawomocny co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające połączeniu. Taki zbieg zaistniał w niniejszej sprawie w odniesieniu do czynów objętych wyrokami w sprawach Sądu Okręgowego w T. z dnia 13 października 2003r., sygnatura akt II K 134/03, Sądu Rejonowego w P. z dnia 29 czerwca 2004 roku sygnatura akt IV K 2471/03 i Sądu Rejonowego w O. z dnia 25 maja 2005 roku sygnatura akt VII K 654/05, ponieważ czyny za które został skazany M. R. tymi wyrokami popełnione zostały przed 13 października 2003 roku to jest przed wydaniem wyroku w sprawie II K 134/03 czyli odpowiednio; przestępstwo z art. 310 § 1 i § 3 kk, art. 286 § 1 kk i art.11§ 2 kk w zw. z art. 12 kk popełnione zostało w dniu 10 kwietnia 2002 roku (w sprawie II K 134/03), przestępstwo z art. 278 § 1 kk i art. 276 § 1 kk w zw. z art.11 § 2 kk popełnione zostało w nocy z 9/10 kwietnia 2002r., (w sprawie IV K 2471/03), przestępstwo z art. 286 § 1 kk popełnione zostało w dniu 4 kwietnia 2003 roku(w sprawie VII K 654/05). Wymierzono M. R. za wszystkie te czyny kary pozbawienia wolności. Ponadto zbieg zaistniał w niniejszej sprawie w odniesieniu do czynów objętych wyrokami w sprawach Sądu Rejonowego w P. z dnia 29 czerwca 2004 roku sygnatura akt IV K 2471/03 i Sądu Rejonowego w Ś. z dnia 7 września

2005 roku sygnatura akt II K 159/05, ponieważ czyny za które został skazany M. R. tymi wyrokami popełnione zostały przed 29 czerwca 2004 roku to jest przed wydaniem wyroku w sprawie IV K 2471/03 czyli odpowiednio; przestępstwo z art. 278 § 1 kk i art. 276 § 1 kk w zw. z art.11 § 2 kk popełnione zostało w nocy z 9/10 kwietnia 2002r., (w sprawie IV K 2471/03), przestępstwo z art. 278 § 3 kk i art. 278 § 1 kk popełnione zostało w dniu 5 maja 2000 roku(w sprawie II K 159/05). Wymierzono M. R. za te czyny kary grzywny.

Granice kary łącznej określa art. 86 § 1 kk zgodnie z którym sąd wymierza karę łączną od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy. Skazanemu M. R. wymierzono odpowiednio za wymienione przestępstwa kary jednostkowe pozbawienia wolności; 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności, 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Skazanemu M. R. wymierzono odpowiednio za wymienione przestępstwa kary jednostkowe grzywny; 40 stawek dziennych po 20 złotych i 50 stawek dziennych po 20 złotych. Tym samym możliwe było orzeczenie wobec niego kary łącznej pozbawienia wolności w wymiarze od 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności (to jest najsurowsza z kar jednostkowych) do 3 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności (to jest suma kar jednostkowych) oraz od 50 stawek dziennych grzywny do 90 stawek dziennych grzywny – odpowiednio najsurowsza z kar jednostkowych i ich suma.

Kryteria zastosowania zasad łączenia kar wypracowało orzecznictwo, najkrócej można je określić w ten sposób, że im bardziej czyny co do których zapadły kary jednostkowe podlegające połączeniu zostały popełnione w zbliżonym czasie i im bardziej były to czyny podobne tym bardziej uzasadnia to zastosowanie zasady absorpcji i odwrotnie im bardziej czyny te zostały popełnione w odleglejszym czasie i im bardziej były to czyny niepodobne tym w większym stopniu uzasadnia to zastosowanie przy wymiarze kary łącznej zasadę kumulacji. Sąd podziela w tym zakresie podglądy ugruntowane w orzecznictwie zawarte w wielu orzeczeniach (vide; wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 3 lipca 2008 r. II AKa 93/08 „ W aspekcie przedmiotowym związek zbiegających się realnie przestępstw wyrażają kryteria przedmiotowe poszczególnych przestępstw, a to bliskość czasowa ich popełnienia (największa - gdy czyny przestępcze popełniane są równocześnie lub bezpośrednio po sobie), osoby pokrzywdzonych (największa ścisłość związku zachodzi, gdy kilkoma przestępstwami pokrzywdzono tę samą osobę), rodzaj naruszonego dobra prawnego (największa przy tożsamości dóbr), sposób działania sprawcy. W aspekcie podmiotowym chodzi m.in. o motywby bądź pobudki, jakimi kierował się sprawca” Prok. i Pr. 2009/5/33, KZS 2009/5/57 Wydawnictwo Lex nr.491920).

Przy wymiarze kary łącznej możliwe są zasady kumulacji lub absorpcji bądź asperacji. O wymiarze kary łącznej decyduje, poza ogólnymi przesłankami wymiaru kary podobieństwo podmiotowo-przedmiotowe przestępstw i popełnienie ich w stosunkowo krótkim okresie czasu.

M. R. dopuścił się popełnienia czynów za które został skazany wyrokami w sprawach Sądu Okręgowego w T. z dnia 13 października 2003r., sygnatura akt II K 134/03, Sądu Rejonowego w P. z dnia 29 czerwca 2004 roku sygnatura akt IV K 2471/03 i Sądu Rejonowego w O. z dnia 25 maja 2005 roku sygnatura akt VII K 654/05, w okresie od 9/10 kwietnia 2002r. do 4 kwietnia 2003r., były to przestępstwa w większości podobne. Podobne były przestępstwa popełnione przez M. R. przeciwko mieniu. Ponadto były to także przestępstwa przeciwko wiarygodności dokumentów oraz przeciwko obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi. Poza tym przestępstwa te skierowane były przeciwko różnym dobrom prawnie chronionym to jest przeciwko obrotowi pieniędzmi, przeciwko mieniu i przeciwko dokumentom. Wyczerpywały znamiona różnych przepisów kk – z art. 286 § 1 kk i art. 310 § 1 i § 3 kk, art. 278 § 1 kk i art. 276 kk. Nadto M. R. dopuścił się popełnienia czynów za które został skazany wyrokami w sprawach Sądu Rejonowego w P. z dnia 29 czerwca 2004 roku sygnatura akt IV K 2471/03 i Sądu Rejonowego w Ś. z dnia 7 września 2005 roku sygnatura akt II K 159/05, ponieważ czyny za które został skazany M. R. tymi wyrokami popełnione zostały przed 29 czerwca 2004 roku to jest przed wydaniem wyroku w sprawie IV K 2471/03 czyli odpowiednio; przestępstwo z art. 278 § 1 kk i art. 276 § 1 kk w zw. z art.11 § 2 kk popełnione zostało w nocy z 9/10 kwietnia 2002r., (w sprawie IV K 2471/03), przestępstwo z art. 278 § 3 kk i art. 278 § 1 kk popełnione zostało w dniu 5 maja 2000 roku(w sprawie II K 159/05). Tym samym dopuścił się ich popełnienia w okresie od 5 maja 2000 roku do 9 kwietnia 2002r., były to przestępstwa podobne. Były to przestępstwa podobne gdyż popełnione zostały przez M. R. przeciwko mieniu oraz było to przestępstwo popełnione także przeciwko wiarygodności dokumentów. Istnieje więc związek przedmiotowo-podmiotowy między czynami M. R., uzasadniający zastosowanie zasady absorpcji, jednakże

popelnienie tych czynów w znacznym odstępie czasu - około 1 roku to jest od 9 kwietnia 2002r. do 4 kwietnia 2003r. i w odstępie czasu blisko 2 lat to jest od 5 maja 2000 roku do 9 kwietnia 2002 roku oraz okoliczność, iż nie były to w części podobne przestępstwa przemawia za zastosowaniem zasady asperacji. Nadto za przyjęciem zasady asperacji przemawia popelnienie przez M. R. kilku przestępstw na szkodę różnych osób pokrzywdzonych. Sąd podziela w tym zakresie stanowisko Sądu Apelacyjnego w Krakowie II Akr 15/91 KZS 1991/3/12 z 1991 03 17 zgodnie z którym; „ popelnienie przestępstw podobnych w bliskich odstępiech czasu uzasadnia znaczny stopień absorpcji w wymiarze kary łącznej a dopuszczenie się ich na szkodę różnych pokrzywdzonych- odstąpienie od absorpcji pełnej na rzecz częściowej kumulacji, gdyż oznacza niekompletność kryteriów ścisłego związku przedmiotowo-podmiotowego zbiegających się realnie przestępstw”. Sąd orzekający w pełni te poglądy podziela. Odnosząc powyższe rozważania do niniejszej sprawy podkreślić należy, że nie w całości czyny za które wymierzono kary jednostkowe były czynami podobnymi. Poza tym czyny te były popelnione przez M. R. w znacznym odstępie czasu - około 1 roku oraz blisko 2 lat. Te okoliczności uzasadniają zastosowanie zasady asperacji w odniesieniu do kary pozbawienia wolności i kumulacji w odniesieniu do wykonanej kary grzywny. Nadto za zastosowaniem tej zasady przemawiają ogólne zasady wymiaru kary określone w art.53kk.Na wymiar kary łącznej nie ma wpływu stopień zawinienia ani stopień społecznej szkodliwości poszczególnych przestępstw (te okoliczności decydowały o wymiarze kar za poszczególne jednostkowe czyny), jednakże przy wymiarze kary łącznej decydujące znaczenie ma wzgląd na prewencyjne oddziaływanie kary, przy czym popelnienie wielu przestępstw (w przypadku M. R. czterech przestępstw, w tym w dwóch sprawach mimo warunkowego zawieszenia wykonania kar zarządzone ich wykonanie, odwołano też warunkowe przedterminowe zwolnienie oraz skazany nie naprawił szkody – jest to istotnym czynnikiem prognostycznym przemawiającym za orzekaniem kary łącznej surowszej od wynikającej z dyrektywy absorpcji. Sąd orzekający podziela w tym zakresie w pełni stanowisko wyrażone w literaturze – Kazimierz Buchała, Andrzej Zoll Kodeks karny część ogólna Wydawnictwo Zakamycze 1998r.komentarz do art.86 kk teza 7 i literatura tam powołana. Nadto Sąd orzekający w niniejszej sprawie miał również na uwadze, zgodnie z utrwalonym orzecznictwem opinię o skazanym z miejsca zamieszkania i podczas odbywania kar podlegających połączeniu (vide; wyrok SN z 1991.01.22 IV KR 100/90 OSP 1992/6/137 zgodnie z którym „ przy wydawaniu wyroku łącznego sąd zawsze powinien przeprowadzić dowód z aktualnej opinii o skazanym odbywającym karę pozbawienia wolności po to, aby mieć orientację, jak przebiega proces jego resocjalizacji, co nie jest obojętne przy określaniu okresu kary łącznej pozbawienia wolności”). Odnośnie skazanego M. R. opinia o nim z miejsca poprzedniego zamieszkania jest negatywna(nie zapłacił za czynsz, uciekł z miejsca zamieszkania), informacja z przebiegu warunkowego zawieszenia kar pozbawienia wolności i warunkowego zwolnienia opinia jest negatywna – odwołano warunkowe zawieszenia i warunkowe zwolnienie, natomiast opinia o nim z okresu odbywania przez niego kary była dobra, zaś prognoza pozytywna. Dlatego mając na uwadze powyższe względy, to jest z jednej strony przemawiające za zastosowaniem zasady asperacji znaczny odstępie czasu między czynami, których popelnienia M. R. się dopuścił i popelnienie ich na szkodę różnych osób, a także popelnienie przez niego częściowo niepodobnych przestępstw z drugiej strony przemawiające za zasadą absorpcji korzystną opinię o nim z okresu odbywania kary i częściowe podobieństwo czynów Sąd uznał, że należy wobec niego zastosować zasadę asperacji w odniesieniu do kary pozbawienia wolności i kumulacji w odniesieniu do wykonanej kary grzywny. Zdaniem sądu spełniającą wymogi wymiaru kary określone w art.53kk (poza stopniem winy i stopniem społecznej szkodliwości czynów) oraz wymogi zawarte w rozdziale IX kk dotyczące łączenia kar jest wobec M. R. kara łączna 2 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności i kara łączna 90 stawek dziennych grzywny po 20 złotych.

Sąd na podstawie art. 577 kpk (w brzmieniu obowiązującym do 30 czerwca 2015 r.) zaliczył na poczet kary łącznej pozbawienia wolności okresy dotychczas odbytych kar z wyroków jednostkowych wymienionych w pkt I wyroku łącznego i wyroku Sądu Rejonowego w O. sygnatura akt VII K 926/06 z 30 listopada 2006 roku to jest; od 18 sierpnia 2003 roku do 13 października 2003 roku , od 16 kwietnia 2004 roku do 29 czerwca 2004 roku, od 14 grudnia 2005 roku do 19 września 2006 roku, od 19 lipca 2007 roku do 27 lipca 2007 roku i od 4 listopada 2018 roku.

Ponadto Sąd orzekł na podstawie art. 577 kpk (w brzmieniu obowiązującym do 30 czerwca 2015 r.) o zaliczeniu na poczet kary łącznej grzywny dotychczas wpłaconych kwot z tytułu grzywien w sprawach Sądu Rejonowego w P. z 29 czerwca 2004 r. o sygn. akt IV K 2471/03 i Sądu Rejonowego w Ś. z 7 września 2005 r. sygn. akt II K 159/05 i kar zastępczych uznając karę łączną grzywny za wykonaną w całości.

Sąd umorzył na podstawie art. 572 kpk (w brzmieniu obowiązującym do 30 czerwca 2015 r.) postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego obejmującego wyrok Sądu Rejonowego w Ś. z dnia 29 marca 2001 r., sygn. akt II K 57/01. Nadto na podstawie art. 575 § 1 i § 2 kpk (w brzmieniu obowiązującym do 30 czerwca 2015 r.) Sąd stwierdził, że z chwilą uprawomocnienia się niniejszego wyroku wyrok łączny Sądu Rejonowego w O. sygnatura akt VII K 926/06 z 30 listopada 2006 roku traci moc.

M. R. odbywa obecnie karę pozbawienia wolności, dlatego sąd uznał, mając także na względzie powszechnie przyjętą praktykę w tym zakresie odnośnie wyroków łącznych, że uzasadnia to zwolnienie go od wydatków i obciążenie wydatkami Skarbu Państwa na podstawie art.624§1kpk.

ZARZĄDZENIE

1. odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć obrońcy skazanego,
2. przedłożyć z wpływem apelacji lub za 14 dni.

Toruń, dnia 22 lipca 2019 r.